

از آنجایی که موضوع کودکان خیابانی و چگونگی ارتباط برقرار کردن با آنها یکی از مسائل مهم و معضلات اساسی افرادی است که با آنها ارتباط دارند، هدف این تحقیق شناسایی مؤلفه‌ها و راهکارهای مددکاران برتر در برقراری ارتباط مؤثر و مقایسه آنان با سایر مددکاران در انجمن حمایت از کودکان خیابانی شعبه تهران در سه زمینه ایجاد ارتباط روشن، متقاعدسازی و شکستن مقاومت می‌باشد. بررسی حاضر تحلیل اطلاعات جمع‌آوری شده مربوط به کودکان خیابانی و مددکارانی که در ارتباط با آنها می‌باشند است. روش تحقیق توصیفی است و جامعه آماری این تحقیق ۲۶ نفر از کودکان خیابانی خانه کودک تهران بود که بصورت کاملاً تصادفی انتخاب شدند. این کودکان به عنوان گروه نمونه انتخاب شده و جمع‌آوری اطلاعات از طریق مصاحبه نیمه‌ساختاریافته صورت گرفت و توسط سؤالاتی خاص مددکاران برتر از سایر مددکاران تمییز داده شدند و پرسشنامه‌ای در زمینه برقراری ارتباط مؤثر بصورت بازپاسخ و محقق‌ساخته در سه زمینه فوق در اختیار کلیه مددکاران NGO قرار گرفت که پاسخ سؤالات کدگذاری شد و اعتبار پاسخها و کدهای مورد نظر توسط کدگذاری دیگر بدست آمد که بطور تقریبی ۹۴٪ بوده است. و برای تجزیه و تحلیل گفته‌های مددکاران و کودکان از تحلیل محتوا بصورت کیفی و کمی استفاده شد.

مصاحبه انتخاب مددکار برتر شامل ۵ سؤال و پرسشنامه تکنیکها و مؤلفه‌های مهم برقراری ارتباط مؤثر شامل ۹ سؤال بود.

نتیجه این تحقیق نشان می‌دهد که مددکاران برتر بیش از سایر مددکاران به عوامل درونی و روحیات کودکان توجه می‌کنند و تأکید زیادی به نقاط مثبت و قوی آنان دارند در صورتیکه سایر مددکاران به عوامل بیرونی و محیطی کودکان توجه می‌کنند و تأکید بیشتری به مشکلات و نقاط ضعف آنان دارند.

در پایان نتایج این تحقیق با نتایج تحقیق دیگری که در خانه کودک شوش انجام گرفته مقایسه شد. نکات و پیشنهاداتی از طرف تحقیقگر مطرح گردیده که شامل برگزاری کلاسهای آموزشی در ایجاد برقراری ارتباط برای مددکاران و تحقیق در این زمینه توسط تحقیقگران دیگر و ... می باشد.